

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ

КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

КАФЕДРА СЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Анотація до творчого проєкту

«ЕРОТИЧНІ СНИ НАШОГО МІСТА»

Роль Капіталіни за новелами Тані Малярчук

Бурчак Дар'я Андріївна

Здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність – 026 Сценічне мистецтво

ОП «Акторська майстерність та продюсування»

Керівник творчого проєкту – старший викладач Кіно Віталій Анатолійович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

<https://youtu.be/QjdMA14NrJM>

Капіталіна – персонаж новели Тані Малярчук «Gallus domesticus» (курка), зі збірки новел «Звірослов», з яких і складається п'єса «Еротичні сні нашого міста», що написана В. А. Кіно.

На початку ми зустрічаємо героїню наївною, доброю, трохи дивакуватою, з широко розплющеними очима та душею до пізнання та знайомства з цим світом. Вона закінчила курси ажурного плетіння, вміє вишивати бісером. Капіталіна любить їсти Київський торт, дивитись на себе в

дзеркало і обоє читати любовні романи. Саме захопливе читання останнього в багатьох моментах формує її сприйняття світу.

В перші дні в Києві вона влаштовується працювати в супермаркет, продавщицею в рибний відділ, де знайомиться зі своїм колегою Колею та директором Альбертом Романовичем.

Капіталіна прагне знайти своє місце, своє призначення в цьому світі та в цьому місті. Першим головним радником та путівником в київське життя стає її подруга Натаха, у якої вона і зупиняється жити. Саме вона радить їй мати «определьонну ціль в житті».

Незважаючи на свою приголомшливу наївність, а від того, в деяких випадках, дурість (Натаха називає її через це «куркою»), вона пропагує високі моральні цінності, більшість з яких їй заклала в дитинстві її покійна бабуся, яку вона часто згадує у розмовах. Наприклад, гуманність, бо за словами бабусі «жінка має бути гуманною», небайдужість до інших, милосердність, чесність.

Буквальну всю першу дію, знайомлячись з Києвом, Капіталіна наче перебуває в «рожевих окулярах». Чиста душею, вона не помічає недосконалостей інших. Через це постійно потрапляє в комічні ситуації і виглядає дуже смішною. Вона все сприймає всерйоз та дуже довірлива до думки оточуючих. Наприклад, закохана в Альберта Романовича, вона не помічає як він відверто над нею шуткує. Бажаючи подружитись з Натахою, не розуміє як створює їй домашній клопіт та з посмішкою на обличчі терпить її грубі коментарі щодо її думок. А найбільший нонсенс, вона тиждень не здогадується, що її колега-Коля, не просто не хоче з нею розмовляти, а що він німий!

Впродовж другої дії, жорстока реальність починає пробивати ілюзорний світ Капіталіни, вона змінюється, починає по-справжньому бачити цей світ та тих, хто поряд. Занадто високі, нереалістичні ідеали нашттовхуються на справжнє життя. Але від цього вона не стає менш байдужою. Навпаки, вона дорослішає і починає краще розуміти себе та свої бажання. Знаходить свої нові сенси, своє призначення. Можливо в деяких моментах занадто

максималістські.. Але вона робить це, насамперед, не заперечуючи себе, а навпаки відстоюючи свої інтереси.

Вона починає допомагати людям. Починаючи з прилавку рибного відділу – відмовляє купувати жіночку рибу, через те, що їсти овочі корисніше – завершуючи гаданням по руці в переході метрополітену..

І в неї виходить! Бо саме своїми переконаннями, своєю душевною чистотою та вірою вона змінює людей навколо.

Вона проходить свою трансформацію і у фіналі ми бачимо зміну її світосприйняття. Щонайменше це стосується і її стосунків з Києвом.. «місто яке спершу здавалось таким дружелюбним, тепер по-драконячому сичить з усіх сторін..»